Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

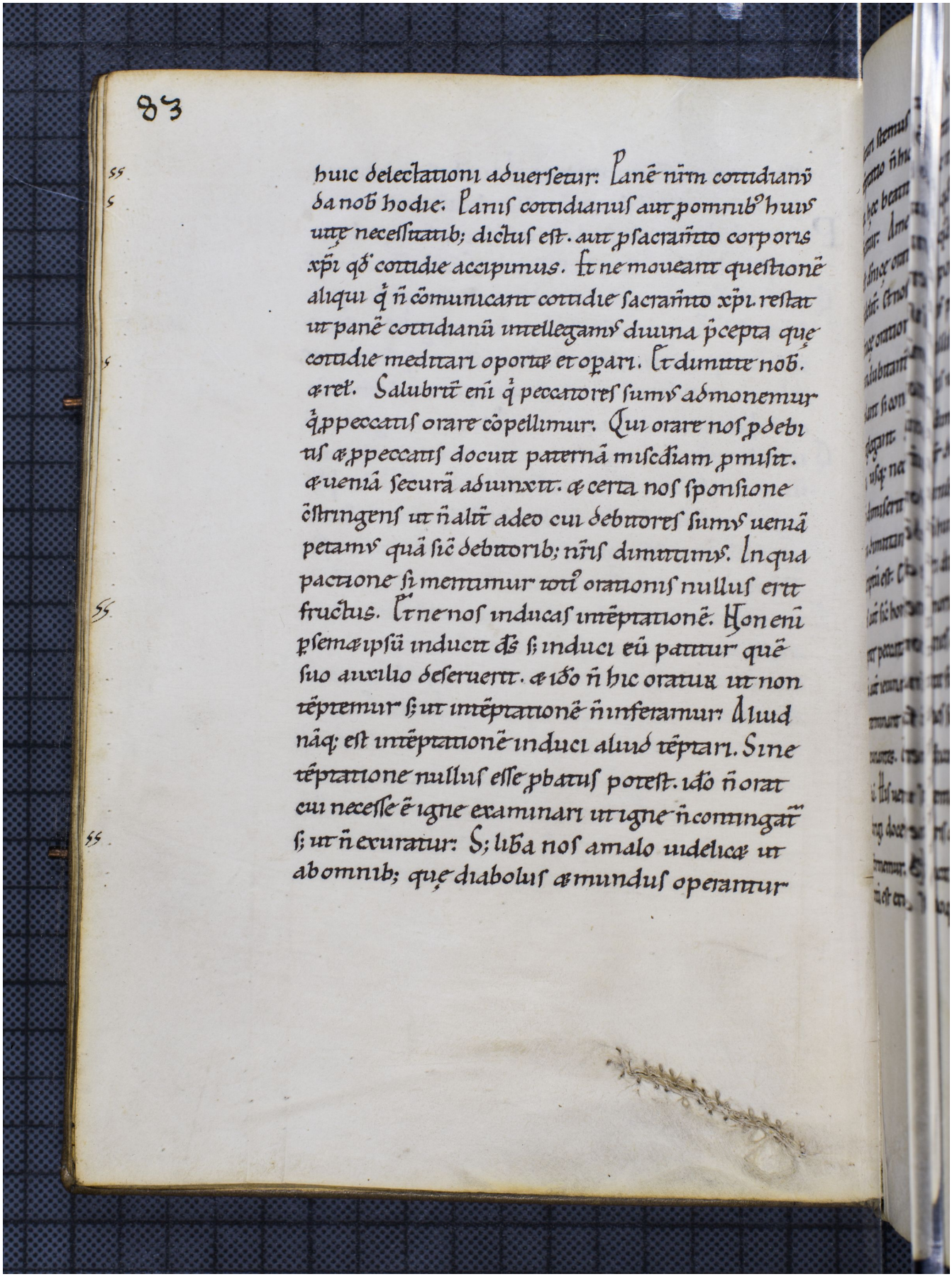

huic delectationi aduersetur: Panē nr̄m cottidianū
da nob̄ hodie. Panis cottidianus aut ꝑ omnib⁹ huius
uitę necessitatib; dictus est. aut ꝑ sacram̄to corporis
xp̄i qd̄ cottidie accipimus. Et ne moueant questionē
aliqui q̄ n̄ cōmunicant cottidie sacram̄to xp̄i. restat
ut panē cottidianū intellegamus diuina p̄cepta quę
cottidie meditari oportet et opari. Et dimitte nob̄.
et rel̄. Salubrit̄ enī q̄ peccatores sumus admonemur
q̄ ꝓpeccatis orare cōpellimur. Qui orare nos ꝑ debi
tis et ꝓpeccatis docuit paternā misc̄diam ꝓmisit.
et ueniā securā adiunxit. et certa nos sponsione
c̄stringens ut n̄ alit̄ adeo cui debitores sumus ueniā
petamus quā sic̄ debitorib; nr̄is dimittimus. In qua
pactione si mentimur toti⁹ orationis nullus erit
fructus. Et ne nos inducas intēptationē. Non enī
ꝑsemet ipsū inducit d̄s s; induci eū patitur quē
suo auxilio deseruerit. et id̄o n̄ hic oratur ut non
tēptemur s; ut intēptationē n̄ inferamur. Aliud
nāq; est intēptationē induci aliud tēptari. Sine
tēptatione nullus esse ꝓbatus potest. id̄o n̄ orat
cui necesse ē igne examinari ut igne n̄ contingat̄
s; ut n̄ exuratur. S; liba nos a malo uidelicet ut
ab omnib; quę diabolus et mundus operantur